

Postoupení poplatku.

§ 159.

Porůznu jest zastoupen náhled, že vůbec nelze postoupiti soukromníkoví pohledávky, jež přísluší eráru z titulu práva veřejného, že jmenovitě vyloučeno jest postoupení příslušícího eráru předního práva zástavního, a že sluší za to míti, že k pohledávkám z veřejného práva plynoucím nelze vztahovati §§ 1422. a 1423. v. z. o., ač nebylo-li v dotyčném zákouu berním o možnosti postoupení se postaráno. Tytéž názory jsou zastoupeny též v rozhodnutí ministeria financí ze dne 22. června 1870 č. 14.843.¹⁾

V úplném objemu solva jesti lze hájiti náhled tento, a i ministerium financí samo upustilo od něho, nařídívši výnosem ze dne 20. června 1882 č. 18.129,²⁾ že lze připustiti převedení poplatku, pro který vtělením do veřejných knih bylo již nabyto exekučního zástavního práva, na osoby třetí, jež na základě §§ 462. neb 1422. v. z. o. za to žádají, avšak s tím obmezením, že se převede požadavek pouze se zástavním právem v pořadu knihovním (tedy s vyloučením předního práva zástavního) a že neručí se za správnost a dobytost poplatku.

Ve směru tomto rozhodovaly a budou jistě i na dále rozhodovati ohledy veřejné vůbec a finančně-politické zvlášť.³⁾

Placení poplatků.

Platební rozkaz.

§ 160.

a) Jeho vydání.

Ve všech případech, ve kterých přísluší vyměřiti poplatek orgánům k tomu povolaným bez další výhrady vyšší, může tento býti ihned ústně sdělen straně, jest-li přítomna. Pak-li poplatná

¹⁾ Příl. p. Hor. Rak. č. 11, str. 52 z r. 1871; p. Štyr. č. 9, str. 29 z r. 1871; p. Buk. č. 19, str. 79 z r. 1871.

²⁾ Příl. p. Hor. Rak. č. 12, str. 65; p. Štyr. č. 4, str. 19; p. Kraj. č. 9, str. 71; p. Čechy č. 15, str. 45.

³⁾ Srv. též: Nál. nejvyš. soudu ze dne 15. března 1877 č. 11.757. (Právník XVI. str. 586.)

strana není přítomna aneb nehodlá-li poplatek hned zapraviti, buďž vyholoven písemní platební rozkaz.¹⁾

V každém takovém platebním rozkaze buďž uvedena, mimo předmět poplatku, veškera pro posouzení předepsaného poplatku důležitá data a buďž se v něm dovolíváno ustanovení zákona, o která se předpis poplatku opírá, by straně byla dána možnost pro vlastní zkoumání správnosti a oprávněnosti poplatku předepsaného.²⁾

Za tou příčinou jest potřeba, by — jestli vypočtení poplatku dělo se dle rozličných procent neb škál — zvlášť uvedeny a odůvodněny byly hodnoty, jaké každému procentu neb každé škále za základ byly vzaty.

Takléž buďž mimořádná přírážka k poplatkům hotovýmí splatným (§§ 135., 136.) v platebních rozkazech povždy vyznačena pod každým jednotlivým výpočtem poplatku řádného.

Při převodech jmění v případě smrti buďž vyšetření hodnoty a výměření poplatku z pravidla vyznačeno pro každého dědice a odkazníka zvlášť; pak-li však poměr veškerých neb některých dedičů neb odkazníků k zůstaviteli jest takový, že vychází pro ně poplatek stejným procentem, lze vyměřujícím úřadu — když poplatníci nežadají za podrobné sdělení částky na každého jednotlivého připadající aneb když jiné okolnosti nežadají takového podrobného vyznačení — obmeziti se na to, že výměří se poplatek v jednom z celě neb z části pozůstalosti stejnému procentu podrobně, ač více nabyvatelům připadající, a že vybere se z pozůstalosti aneb od dědice s vyhrazením práva k náhradě, které pak tomuto přísluší proti odkazníkům (v. § 157. lit. b).³⁾

¹⁾ Popl. zák. § 60.

²⁾ Nešetření tohoto ustanovení mává v zápětí stížnosti proti platebním rozkazům, které z předu již mohly býti odvarovány, kdyby ustanovení toho bylo všestranně seřeno. Ve směru tom byly také jednotlivými zemskými úřady benaněnými opětně vydány zvláštní nařízení k tomu směřující. (Srov. na př. nař. zem. říd. fin. p. Hal. ze dne 25. října 1866 č. 2257. (Pril. p. Hal. č. 22, str. 111); nař. říd. fin. p. Kraj. ze dne 24. listopadu 1864 č. 7814. (Pril. p. Kraj. č. 1, str. 13 z r. 1865.) — Srov. též nař. m. f. ze dne 24. června 1879 č. 17,673, odst. 5. (Pril. p. Slez. č. 6; p. Tyr. č. 4, str. 11; p. Hor. Rak. č. 1, str. 3 z r. 1880; p. Kor. č. 2, str. 13 z r. 1880.)

³⁾ Gl.s. nař. ze dne 19. března 1853 § 1. (č. z. č. 53).

V platebním rozkaze budiž při každé osobě zřejmě vyznačeno, zda-li jí byl vyměřen poplatek co osobě ku placení bezprostředně povinné neb co osobě pro poplatek zavázané.

Jde-li o poplatek, při kterém nastane povinnost ku zaplacení teprve ve 30 dnech po pominutí dočasného vyhrazení nebo po splnění jakés podmínky neb po udavší se té které události, budiž v dotyčném platebním rozkaze zřejmě vyznačeno, že strana jest povina — kdyby předepsaný poplatek ve 30 dnech po doručení platebního rozkazu nechtěla zaplatiti — poplatek ten v naznačené lhůtě pojistili se závazkem, že zapláceno bude do 30 dnů po pominutí dočasného vyhrazení atd.

Dále budiž připojeno, že splnění podmínky stranou oznámeno býti má do 8 dnů počítaje ode dne, kterého o věci vědomosti nabyla.

Setkají-li se podobné poplatky s poplatky hned splatnými, budiž v platebním rozkaze předepsána suma obou druhů poplatků a na jeho zadní straně budiž v kontextu zřejmě vyznačeno, jaká částka z celé sumy a ve které době proti pojistění může býti zaznamenána.^{4) 5)}

Pro cizozemce vyhotoví se platební seznam (Gebührensliste), který má obsahovati vedle poplatku a jeho odůvodnění zákonem, pak pokladny, kde má býti placeno, též případná ustanovení v příčině placení úroku z prodlení, v příčině podání rekursu a konečně — když taký poplatník má jmění v zemích zdejších — poznámku, že po uplynutí lhůty platební — pak-li by nebylo zapláceno — bez odkladu bude vymáhán poplatek cestou exekuce. (V příčině placení úroků z prodlení v. § 165., odst. 1. b)⁶⁾

§ 161.

b) Jeho doručení.

Když má býti placeno na základě platebního rozkazu, budiž tento doručen jak poplatníkovi co bezprostředně ku

⁴⁾ Nauč. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 31.

⁵⁾ Vyhotovení duplikátů platebních rozkazů jest podrobena poplatku (1 zl. z archu) dle pravidla všeobecného; taktéž žádost za vydání takového duplikátu jest podrobena poplatku (50 kr. z archu). (Srov. nauč. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 63.)

⁶⁾ Nauč. o form. jed. ze dne 17. května 1885 § 35.

zapravení povinnému neb jeho zástupci zřejmě jmenovanému, a tak též osobám, jež z téhož poplatku mají býti právy.

Že by platební rozkazy ihned po předsevzatém predepsání musily býti doručeny všem, již bezprostředně jsou povinni platiti a jimž zákon poplatkový ukládá závazek osobní, není zřejmě nařizováno; pouze v případech, kde pro poplatek není závazku věcného aneb když by předmět závazku nacházel se již v ruce třetí, buďtež v platebním rozkaze jmeny uvedení všicki, jimž rukou nerozdílnou ku zapravení uložen jest poplatek a každý z nich buďtež o tom současně vyrozuměn duplikátem, triplikátem atd. rozkazu.¹⁾

Všech ustanovení zákona ze dne 19. března 1876 (č. z. č. 28) o lhůtách pro podání stížnosti a pod. doporučuje se ovšem, by platební rozkaz doručen byl pokud možno současně všem, kdož jsou povinni platiti aneb kdož jsou pro poplatek zavázáni.²⁾

Odehlyku od této zásady nalézáme při platebních rozkazích, kterými se předepisuje poplatek za knihovní vřetení půjček a hypotekárního úvěru pro společnou pokladnu sirotčí, pro spořitelny, veřejné ústavy úvěrní a pro Rakousko-Uherskou banku. Zde buďtež platební rozkazy doručovány pouze a přímo hypotekárním dlužníkům, kteří zapravení poplatku smlouvou přejímají, výjma případy, ve kterých jmenované ústavy poplatky ty od dlužníků samy vybírají a odvádějí. Tím však nic se nemění na solidární závaznosti ústavu za poplatek a proto buďtež tímto ústavům platební rozkaz doručen a od nich poplatek vybrán, jakmile by jej hypotekární dlužník v zákonné době (30 dnů) nebyl zaplatil.³⁾

¹⁾ Rozl. m. č. ze dne 20. srpna 1876 č. 20.159. (Pril. p. Čechy č. 21, str. 97; p. Kor. č. 5, str. 15 z r. 1877; p. Prím. č. 7, str. 26 z r. 1877; p. Mor. č. 4, str. 11 z r. 1877; p. Hal. č. 8, str. 17 z r. 1877; p. Dalm. č. 15, str. 47 z r. 1877.)

²⁾ Zřejmě tak bylo nařizováno ve Slezsku, v Krajině, v Korutanech a v Haliči. (Srov. nař. fin. říd. p. Slez. ze dne 11. května 1876 č. 4252. Pril. p. Slez. č. 3, str. 9; dto p. Kraj. ze dne 12. května 1876 č. 5210; pril. p. Kraj. č. 3, str. 13; dto p. Kor. ze dne 31. května 1876 č. 4661; pril. p. Kor. č. 6, str. 13. — Nař. fin. říd. zem. p. Hal. ze dne 19. prosince 1876 č. 57.011; pril. p. Hal. č. 12, str. 46.)

³⁾ Srov. rozl. m. č. ze dne 15. ledna 1857 č. 44.980. (Pril. p. Hor. Rak. č. 3, str. 5); dto ze dne 7. února 1865 č. 1910 (Pril. p. Čechy č. 1, str. 1); dto

Doručování samo se děje

a) poplatníkům bydlícím v zemích zdejších buď vlastními zřízeními úředními, buď poštou, buď berními úřady aneb úřady obecními. Není-li osoba, jíž věc doručena býti má, ve svém pobytu a lze-li její návrat v brze očekávati, buď s doručením posečkáno, není-li nebezpečí v prodlení. Nelze-li pobyt poplatníků vypátrati, buďž platební rozkaz předložen řídicímu úřadu finančnímu (úřadu pro vyměrování poplatků), který má učiniti, aby soudem ustanoven byl kurátor, kterémuž se pak věc soudně doručí.

Odepře-li poplatník přijetí platebního rozkazu, buďž se obráceno k politickému úřadu, by moci byl doručen. Osobám aktivního stavu vojenského buďž věc doručována povždy cestou komanda plukovního neb místního.

Náhrada nákladu spojeného s doručením platebního rozkazu nemůže nikdy od poplatníka býti žádána, ani tenkrát, když by poplatníkovi musil býti porizen kurátor, a tomuto cestou soudní rozkaz platební musil býti doručen. Z té příčiny má býti ustanoven kurátor pouze při nebezpečí z prodlení, což nelze tenkrát předpokládati, když vzdálený poplatník má v zemích zdejších důchod neb jmění, na které možno vésti právo a které postačí k uhrazení požadavku poplatkového a útrat vymáháním vzešlých; jeví se maným, ustanovovali kurátora pro poplatníka, o němž cestou administrativní nelze vypátrati, kde se zdržuje, a když úřadu není známo žádné jmění neb důchod poplatníka, na nějž by mohlo býti vedeno právo.⁴⁾

b) Poplatníkům bydlícím v zemích uherských buďž platební rozkazy zdejších úřadů zasílány e. k. úřady finančními (okresními ředitelstvy finančními, úřady pro vyměrování poplatků neb centrálním úřadem taxovním) k uherským úřadům finančním (berním inspektorátům), v jejichž obvodu bydlí poplatník, jehož se dotýče. Navzájem jest se podobně zachovali zdejšími úřadům finančním proti uherským úřadům finančním.⁵⁾

ze dne 2. února 1881 č. 30.319 (Pril. p. Přím. č. 3, str. 21); dto ze dne 20. ledna 1886 č. 1158. (Pril. p. Hul. č. 4, str. 21.)

⁴⁾ Rozh. m. f. ze dne 31. srpna 1850 č. 24.200. — (Sb. norm. p. Čechy z r. 1850 č. 167, str. 265); rozh. m. f. ze dne 14. dubna 1887 č. 6136. (Pril. p. Hor. Buk. č. 4, str. 14; p. Čechy č. 8, str. 22; p. Kraj. č. 6, str. 25; p. Přím. č. 3, str. 40 z r. 1880; p. Buk. č. 3, str. 10 z r. 1888.)

⁵⁾ Slov. Nat. m. f. ze dne 2. října 1868 § 45. (r. z. č. 135).

c) Poplatníkům bydlícím v Bosně neb v Hercegovině buďtež zaslány platební rozkazy zemskou vládou (finančním oddělením) v Serajevě, která, doručivši poplatníkovi platební rozkaz, sebou poplatek vybere.

d) Poplatníkům bydlícím v zemích cizích.

Zde buďtež činěn rozdíl:

1. mezi poplatky z listin cestovních a jiných listin poplatku podrobených, když takové vydávají zdejší úřady k žádosti c. k. vyslanectev a konsulátů a

2. všemi jinými poplatky.

Dále buďtež rozeznáváno:

3. mezi poplatníkem cizozemcem a

4. poplatníkem lužencem v cizozemsku se zdržujícím.

V případech ad 1. buďtež poplatek, jaký jest zaplatiti, poznamenán na dotčených listinách a buďtež doloženo, že zapláceno býti má přímo kanceláři příslušného c. k. vyslanectva nebo konsulátu.

V případech ad 2. buďtež pro příslušníky cizích států (ad 3) sdělány seznamy poplatkové (Gebührennoten) a pro příslušníky rakouské (ad 4) platební rozkazy a — když poplatek na osobách v lužensku jsoucích, které dle zákona z něho jsou právy, vymáhán byl bez úspěchu, nebo když žádná osoba zde z něho není práva — zemskému ředitelstvu finančnímu předloženy, k jejichž žádosti pak c. k. vyslanectva a konsuláty je dotčeným poplatníkům doručí.

Naproti tomu nebuďtež c. k. vyslanectva (konsuláty) žádána, by takový poplatek vybrala, poněvadž intervence těchto úřadů toliko na to se obmezuje, aby poplatkové seznamy (platební rozkazy) byly doručeny, a aby poplatky stranami u nich dobrovolně zaplacené přijali a zaslali.

Poplatkové seznamy (platební rozkazy) svědčící poplatným osobám v království Saském přebývajícím buďte zasílány skrze okresní ředitelstva finanční (skrze úřady pro vyměňování poplatků) přímo král. saským soudům, by je doručily.⁹⁾

V případech konkursu buďtež rozeznávány poplatky před prohlášením konkursu a poplatky po této době vzešlé. Na první buďtež vydány platební rozkazy svěd-

⁹⁾ Nař. min. fin. ze dne 28. prosince 1884 č. 40.205 (č. z. č. 1, str. 1 z r. 1885). Nauč. o form. jad. ze dne 17. ledna 1885 §§ 28., 32.—35.

čící křidatáři a buďlež ku konkursu přihlášeny, kdežto při druhých, kde jeví se býti poplatek dluhem podstaty, svědčíž platební rozkaz podstatě resp. jejímu správci. (V. vymáhání poplatků § 166.)

§ 162.

Kdy má býti placeno?

Zde sluší činiti rozdíl mezi poplatky uhrazovanými

- a) kolkem neb blanketem kolkovaným, a
- b) hotovými.

ad a) Při poplatech (jak stálých, tak škálových a procentových), které dlužno uhrazovali kolkem (v. § 134.) jest předepsanou dobou, kdy upotřebeno býti má kolku nebo blanketu kolkovaného, sebou již dána doba zapravení poplatku (v. §§ 138., 139., 144.).

Poplatek z pozůstalosti, který vyměřuje soudce a který má býti zapraven kolkem (v. §§ 134. lit. b); 209., odst. 6.) budiž dědici uhrazen do 8 dnů.¹⁾

ad b) Při poplatech, které dlužno uhrazovali hotovými, budiž rozeznáváno, zda-li má býti placeno:

1. na základě platebního rozkazu, nebo
2. bez takového.

ad 1. Když byl vyhotoven platební rozkaz, budiž poplatek jím předepsaný zapraven do 30 dnů ode dne jeho doručení.²⁾

S odchylkou od pravidla toho setkáváme se:

a) při bezúplatných převodech práva vlastnického k věci se služebností požívání neb užívání, a

b) při právních jednáních, jejichž splnění bylo učiněno závislým na události nejisté, a taktéž při dědictvích a odkazech, které mají připadnouti neb na jinou osobu přejíti teprve, když nastane událost nejistá.

V případech těchto nastává povinnost zapraviti poplatek

ad a) dnem, kterého služebnost pomine, a

ad b) dnem, kterého událost se stala.

¹⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 6., lit. c), odst. 3. (ř. z. č. 89); popl. zák. § 26.

²⁾ Popl. zák. § 60.

Poplatek sám budiž sice vyměřen hned bez ohledu na podmínku, zapraven však budiž do 30 dnů ode dne, kdy nastala událost a s ní povinnost ku zapravení poplatku. — Až do této doby budiž poplatek vyměřený prozatím pojištěn, kdyby se poplatníku nevidělo raději hotovými ihned zaplatiti.^{3) 4) 5)}

Podobně budiž právo smlouvou dědičnou nabyté teprve při nápadu dědičném podrobeno poplatku z přenášení majetnosti.⁶⁾

e) Ekvivalent poplatkový budiž placen v napředních lhůtách čtvrtletních 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října každého roku;⁷⁾ a podobně též poplatek $\frac{1}{4}\%$ z čistých ročních příjmů, jaký placen býti má na místě poplatku ze smluv o přenášení úradů duchovních a světských v komunitách.⁸⁾

d) Při poplatku ze smlouvy o službu, když převysuje 20 zl., který lze uhraditi ve 12 stejných lhůtách měsíčních.⁹⁾

³⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 §§ 9, a 10. (č. z. č. 89).

⁴⁾ Pojištění lze poskytnouti hotovými neb cennými papíry, které se dle platných předpisů hodi za kaucce erární, aneb hypotékou. V případech posledních může hypotéka dána býti poplatníkem aneb úřadem pořízena z povinnosti úradní.

Knížky spořitelni buďtež hotovým penězům na roveň postaveny, vyžaduje se však, aby okolnost ta v hlavní knize dotčené spořitelny byla poznamenána. Vkladní knihy postovní spořitelny nelze jakožto kaucí přijati, poněvadž podle § 17. zák. ze dne 28. května 1882 (č. z. č. 56) nemůže na nich býti vykónána ani soudní záповeď ani právo zástavní nebo exekuční odevzdání.

Jakost daného pojištění zkoumati náleží finančním úradům okresním (úradům pro vyměřování poplatků), které po případě slyší o tom finanční prokuratura.

Jakmile bylo zapláceno, budiž z povinnosti úradní položena jistota vrácena, položitě opatření učiněno, by jistota hypotekárně vtělená byla vymazána. (Nauč. o form. jednání ze dne 17. ledna 1885 §§ 40., 41. — Nař. m. f. ze dne 16. června 1886 č. 18.187. — Pril. p. Kor. č. 6, str. 23; p. Čechy č. 13, str. 62; p. Prím. č. 6, str. 47.)

⁵⁾ Podání učiněná úřadem v přičině pojištění poplatku jsou poplatku prosta; pak-li však poplatníci sami podobně žádosti podávají, nepoživají proto osobního osvobození. (Rozh. m. f. ze dne 13. února 1886 č. 1658. — Pril. p. Kor. č. 2, str. 6; p. Hor. Rak. č. 8, str. 23.)

⁶⁾ Změn. pol. saz. $\frac{6}{100}$ z r. 1862.

⁷⁾ Nař. m. f. ze dne 26. července 1880, odst. 26. (č. z. č. 102).

⁸⁾ Pozn. 4. ku změn. pol. saz. $\frac{80}{100}$ z r. 1862.

⁹⁾ Pozn. 2. ku změn. pol. saz. $\frac{80}{100}$ z r. 1862.

ad 2. V případech pravidelně se opětujících, ve kterých sluší platiti poplatek, aniž by jakýs platební rozkaz zvlášť byl vydán, budiž odváděno a sice:

a) Poplatek 2⁰/₀, jaký jest odváděti rozličným ústavům a společenstvům (§ 82.), má býti zapravován ve lhůtách pololetních, nejdéle do 31. ledna a 31. července každého roku.¹⁰⁾

Podobně v pololetních lhůtách avšak do 14. ledna a 14. července každého roku má býti placen při společenstvech pro napomáhání živnosti a hospodářství, při společenstvech na svépomoci spočívajících a při záložnách poplatek ze smluv společenských, z podílu v zisku a ze splátek kapitálu na vklady členů společenstva.¹¹⁾¹²⁾

b) V měsíčních lhůtách dekursivních (do 14 dnů po uplynutí každého měsíce) budiž odváděn poplatek:

z) ze zápůjček daných majiteli zastaváren na zástavy aneb oprávněnými k tomu ústavy na cenné papíry neb na zboží.¹³⁾

β) z osobních a nákladních listků podnikatelstev železničních a paroplavebních;¹⁴⁾ ¹⁵⁾

¹⁰⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 7. (ř. z. č. 20). — Zák. ze dne 21. května 1873 § 5. (ř. z. č. 87). — Srov. rozh. m. f. ze dne 7. května 1875 č. 886. (Příl. p. Čechy č. 10, str. 39; p. Mor. č. 6, str. 25; p. Slez. č. 5, str. 9; p. Hor. Rak. č. 10, str. 39; p. Kor. č. 10, str. 21; p. Přím. č. 14, str. 99; p. Buk. č. 8, str. 32; p. Dalm. č. 24, str. 66.)

¹¹⁾ Zák. ze dne 21. května 1873 § 3. (ř. z. č. 87); ze dne 27. prosince 1880 § 1. (ř. z. č. 1 z r. 1881); ze dne 15. dubna 1885 § 2. (ř. z. č. 51).

¹²⁾ Rozhodnutím ministeria financí ze dne 29. září 1888 č. 30.966. (Příl. p. Buk. č. 4, str. 18) bylo e. k. řízení ředitelstvo pro Bukovinu zmocněno k žádostem společenstev výdělkových a hospodářských v § 1. zákona ze dne 27. prosince 1880 (ř. z. č. 151) uvedených a k žádostem záložen dáti své svolení, aby odváděly poplatky dle § 7. zák. ze dne 29. února 1864 a dle zák. ze dne 21. května 1873 hotovými splatné ve lhůtách *celoročních* a sice vždy po odbyté valné hromadě, nejdéle však do konce července každého roku.

¹³⁾ Změn. pol. saz. ⁷³/₃₀ 1.) a) z r. 1862. Nař. m. f. ze dne 24. dubna 1885 (ř. z. č. 40).

¹⁴⁾ Pozn. k lit. d) a e) změn. pol. saz. ³⁰/₄₇ z r. 1862. — Zák. ze dne 31. prosince 1894 art. V., lit. f) a art. XX. (ř. z. č. 2 z r. 1895).

¹⁵⁾ Porážnu jest pouhou nemožností ustanovení tomuto vyhověti, na př. při podnicích železničních, které z pravidla teprve po delší době (po 3, 4 a více měsících), totiž teprve po provedeném sčítování s drahami jinými, jsou s to,

γ) ze smluv zaopatřovacích neb pojišťovacích (policí), z obdržených potvrzení na platy se opětuující (praemie) a na platy uhrazované, když nastane případnost pojištění.^{15) 16)}

e) Před vydáním dotyčených listin poplatných:

α) z akcii (prozalimných listů a pod.) společnosti akci-
ových neb kommanditních společností na akcie;¹⁷⁾

β) z dílčích úpisů dlužních,¹⁸⁾ a

γ) z losů loterií soukromých, když jde o poplatek
škálový.¹⁹⁾

d) Když splatnost nastane:

α) z kuponů akciových a kuponů dílčích úpisů
dlužních. — Při úrocích z dlužních úpisů svědčících
tomu, kdo je donese, jež vydány byly bez kuponů,
budiž rovně poplatek zapraven dříve, než nastala splatnost úroků;²⁰⁾

β) ze soukromých loteriích výher poplatku procent-
tovému podrobených. Poplatek budiž v době dospělosti výher
odveden pokladně důchodkové sebou s konsignací slosovaných
přednětů a listem odevzdačím obsahujícím sebou vypočtení pop-
latku.^{21) 22)}

aby na jisto postavily poplatek, jaký jim jest hotovými odvésti. V takovýchto
případech budiž žádáno za pravidelné prodloužení lhůty stanovené.

Povolení to se též uděluje, žádá se však, aby ve lhůtě zákonem stano-
vené (t. j. do 14 dnů po uplynutí každého měsíce) hotovými odvedena byla
částka, jaká za tutéž dobu roku předešlého definitivně byla placena. Definitivní
vyrovnaní má pak provedeno býti ve lhůtě zvlášť prodloužené.

¹⁵⁾ Změn. pol. saz. ³¹/₅₅ lit. E, F) z r. 1862; nař. m. f. ze dne 20. pro-
since 1862, odst. 2. a 6. (ř. z. č. 102); nař. m. f. ze dne 28. dubna 1866 čís.
18.840 § 3. (Věst. m. f. č. 19, str. 107.)

¹⁷⁾ Pozn. 3. ku změň. pol. saz. ³¹/₅₅ z r. 1862.

¹⁸⁾ Změň. pol. saz. ⁷³/₅₅, 2.) b), al. 1.) z r. 1862.

¹⁹⁾ Pozn. 2. ku změň. pol. saz. ⁴⁰/₅₇ z r. 1862. Povolení k poplatným vý-
hrám nesmí dříve býti vydáno, pokud poplatek nebyl zapraven. (Zák. ze dne 31.
března 1890 § 8., lit. a) (ř. z. č. 53).

²⁰⁾ Změň. pol. saz. ⁷³/₅₅, 2.), lit. b), al. 2. z r. 1862; pozn. 5., al. 2. ku
změň. pol. saz. ³¹/₅₅ z r. 1862; nař. min. fin. ze dne 20. prosince 1862 odst. 4.
(ř. z. č. 102).

²¹⁾ Pozn. 3. ku změň. pol. saz. ⁴⁰/₅₇ z r. 1862; nař. m. spr. a fin. ze dne
26. května 1890 č. 18 (ř. z. č. 93).

²²⁾ Ustanovení zákona, by zapraveno bylo, když nastane splatnost úroku
neb výhry, vyžaduje, aby přede dnem splatnosti poplatek byl za-
paven z celé částky splatné, byť i skutečně placení později se dělo nebo

Poplatek z výher loterií státních, jak číselných tak nečíselných, ku kterým náleží též státní loterie dobročinná, budíž dotyčnými pokladnami neb orgány sražen při vyplácení výher.²³⁾

e) Poplatek ze sázek při dostizích, regatách a pod., budíž odveden pokladně státní do 8 dnů po dotyčných dostizích a pod. sebou se žurnálem co listem odevzdacím, který úplně souhlasiti má se zápisky číselnými k účelům vlastním (v. § 137. lit. d).²⁴⁾

Lhůta tato počíná běžeti zvlášť každým dnem, kterého se dostihly, regaty a pod. odbývaly.²⁵⁾

Vedle lhůt pro zaplacení poplatků zákonem stanovených mohou úřady finanční povolovati k žádosti stran zvláštní lhůty další, když pro takové povolení přimlouvají se příčiny zvláštní, které odůvodňují poplatníkovu nezaviněnou a mimojdoucí nezpůsobilost ku placení, jmenovitě při převodech jmění v případě smrti vůbec a mezi rodičemi a dětmi zvlášť.

Lhůty cestou správní mají býti povolovány povždy za tou podmínkou, že nezaplacení jen jedné lhůty má míti za následek ztrátu veškerých ostatních lhůt a vymáhání celého posud nezaplaceného zbytku cestou exekuce.²⁶⁾

Zvláštní ustanovení o placení poplatku při posloupnosti v seniorát v. § 71., odst. 6.

byl ke skutečnému vyplacení snad ani nedošlo; na př. při výhrách propadlých, při kuponech promlčených a pod. Povinnost, zaplavit poplatok, visí pouze na splatnosti a nikoliv na skutečném vyplacení.

²³⁾ Zák. ze dne 31. března 1890 § 9. (ř. z. č. 53); nař. m. spr. a fin. ze dne 26. května 1890 § 15. (ř. z. č. 95).

²⁴⁾ Nař. m. f. ze dne 26. května 1893 § 12. (ř. z. č. 95).

²⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 3. července 1893 č. 25.172. (Přil. p. Hal. čís. 5, str. 54.)

²⁶⁾ Úroky z prodlení visí pouze na lhůtách zákonných, pročež povolení lhůty zvláštní nemají na ně žádného vlivu. (Srov. rozh. m. f. ze dne 15. listopadu 1874 č. 29.827. — Přil. p. Čechy č. 12, str. 58; p. Hor. Rak. č. 16, str. 68; p. Hal. č. 14, str. 64; p. Kor. č. 28, str. 163; p. Kraj. č. 2, str. 15 z r. 1875; p. Dalm. č. 30, str. 85. — Srov. též prohl. zem. říd. fin. ve Lvově ze dne 30. března 1857 č. 13.454. — Přil. p. Hal. č. 13, str. 52. — dlo v Krakově ze dne 8. září 1863 č. 14.749; přil. p. Krak. č. 16, str. 45; prohl. fin. říd. p. Kor. ze dne 27. prosince 1878 č. 12.972. — Přil. p. Kor. č. 1, str. 3 z r. 1879.)

§ 163.

Kde má býti placeno?

Odpověď na otázku tuto může se vztahovati pouze k poplatkům, které mají býti placeny hotovými.

Při poplatech předepsaných platebními rozkazy jest v těchto se bou udána u pokladny neb úřadu, u kterého zapláceno býti má.

Placení poplatku při jiné pokladně, nežli která v platebním rozkaze byla uvedena, není ovšem vyloučeno jmenovitě tenkrát, bydlí-li poplatník v obvodu jiného úřadu neb jiné pokladny, nežli u které má býti placeno. Zde může býti poplatek zapraven u pokladny, v jejímž obvodu poplatník má své bydliště, s tímž účinkem, jako při pokladně v platebním rozkaze naznačené. Zaplacení jeví se zde býti zálohou, kterou zúčtovali jest pak úkolem pokladny přijímající a pokladny, pro niž byl poplatek přijat.

Společnosti, ústavy, spolky a osoby, kterým na základě zákona aneb na základě zvláštního povolení jest placiti poplatek přímo (hotovými), aniž zvláštní k tomu konci byly vydány platební rozkazy, necht' odvádějí pravidelně poplatky takové při herních úřadech, v jejichž obvodu mají své sídlo. Pro přijímání takových poplatků byly zvlášť poznamenány ve Vídni e. k. pokladna úřadu taxovního, a v Praze e. k. důchodkový úřad.¹⁾

§ 164.

Doklady toho, že bylo zapláceno.

Poplatek budiž zapraven ve lhůtě ustanovené bez ohledu na podanou snad stížnost na rozkaz platební, která nijak nevedl vy-mahání poplatku.¹⁾

Pro důkaz, že strana řádně zapravila poplatek u pokladny neb u úřadu, jest potřebí:

a) Aby dva úředníci pokladny neb úřadu, aniž neb u něhož poplatek zapraven byl, příjem jeho ztvdili vlastnoručním podpisem svým.²⁾ Jména a hodnosti úředníků, kteří ku přijímání platů a k jich potvrzení jsou povoláni, lze vždy seznati z vy-

¹⁾ Nař. m. f. ze dne 26. října 1884 al. 2. (t. z. č. 176).

¹⁾ Popl. zák. § 78.

²⁾ Spolupodpisu třetího úředníka, jak předepsáno bylo v nařízení ze dne 18. března 1860 (t. z. č. 75), není již potřebí.

hlášek u příslušných pokladen neb úřadů na nápadném místě vyvěšených.

b) Aby přilistěna byla pečeť barvy černá.³⁾

Potvrzení, že bylo zapláceno, budiž dáno na právní listinu, již se dotýče, je-li v prvopise po ruce, jinak na samém platebním rozkaze, a když by ani tento nemohl býti předložen, budiž vydána zvláštní úřední kvitance.

Při placení poplatku pouze aproximativně vyměřeného budiž potvrzeno a připojeno: „S výhradou potomního definitivního vyměření poplatku“ a při placení částky (à conto) na poplatek úředně posud nevyměřený budiž potvrzení dáno s dodatkem: „S výhradou potomního vyměření poplatku.“

Při všech potvrzeních budiž vyznačena zaplacená částka číslicí a písmeny a při placení po lhůtách též sebou, která lhůta byla zaplácena.⁴⁾

Jde-li o potvrzení zapraveného poplatku škálového z listin ve více exemplářích vyhotovených, pokud se týče, o vyhotovení více než dvou exemplářů bez placení poplatku škálového (§§ 9., 113.), má se úřad přesvědčiti o tom, že z prvních dvou exemplářů poplatek škálový kolkem aneb holovými byl zapraven; v případě druhém budiž na obou exemplářích naznačeným způsobem zaplacení poplatku potvrzeno, další exempláře buďtež opatřeny čísly pořad jdoucími a na každý další exemplář budiž dáno potvrzení: „Shledáno, že na každém ze dvou prvních vyhotovení upotřebeno jest kolku . . . zl.“ aneb: „Za první dvě vyhotovení byl poplatek při úřadě zapraven.“⁵⁾

§ 165.

Úrok z prodlení.

Nejvyšším rozhodnutím ze dne 2. dubna 1856, pokud se týče, nařízením min. fh. ze dne 6. dubna 1856 (ř. z. č. 50) byl uveden a zákonem ze dne 8. března 1876 § 28. (ř. z. č. 26) z 5⁰/₀ na 6⁰/₀ zvýšen a zákonem ze dne 23. ledna 1892 art. II. (ř. z. č. 26) na dřívější míru 5⁰/₀ opět snížen úrok z prodlení, který

³⁾ Nař. m. f. ze dne 1. ledna 1888 (ř. z. č. 8).

⁴⁾ Popl. zák. § 61. — Nař. m. f. ze dne 30. května 1850, posl. al. (ř. z. č. 214). — Nař. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885, §§ 60., 61.

⁵⁾ Popl. zák. §§ 40., 62. — Nař. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 62.

má býti zapraven, jakmile nebyla dodržena zákonem ustanovená lhůta ku placení poplatku, poplatkových pausálů,¹⁾ neb ekvivalentu poplatkového.

Zde má býti seřeno následujících zásad:

1. Úrok z prodlení budíž počítán ze všech platebním rozkazem předepsaných řádných — tedy nikoliv ze zvýšených — poplatků,²⁾ necht' mají dle zákona býti zapraveny hotovými aneb kolkem, a pak z poplatků, jichž přímé zapravení bylo jednotlivým osobám neb ústavám uloženo nebo povoleno,³⁾ vyjma

a) poplatky, jichž celkový obnos jest menší 1 zl. a přijímých předpisech, zlomky zlatého vůbec, a pak

b) poplatky předepsané osobám v cizině, nemají-li tyto v tuzemsku jmění, na které by exekuce mohla býti vedena.^{4) 5)}

2. Při vypočítávání lhůty překročené budíž čítán měsíc o 30 dnech a rok po 12 měsících. Do téže lhůty nebudíž čítán

¹⁾ Srv. výn. zem. řed. fin. p. Dol. Rak. ze dne 21. května 1887 č. 20.748. (Pril. p. Dol. Rak. č. 2, str. 3.)

²⁾ Nař. m. l. ze dne 24. listopadu 1856 č. 31.024. (Věst. m. l. č. 52, str. 507.)

³⁾ Zák. ze dne 29. února 1861 § 23. (č. z. č. 20); zák. ze dne 18. března 1872 § 2. (č. z. č. 33).

⁴⁾ Nař. m. l. ze dne 28. prosince 1884 č. 40.295, odd. II. (č. z. č. 2 z r. 1885).

⁵⁾ Rozhodnutím m. l. ze dne 3. července 1881 č. 3960. (Pril. p. Příh. č. 15, str. 73; p. Korut. č. 19, str. 110; p. Slez. č. 7; a p. Mor. č. 10, str. 37) byla vyslovena zřada, že nemá býti žádáno úroku z prodlení z takových poplatků, které měly býti zapraveny kolkem a které se vybírají hotovými na základě § 79. popl. zák. právě proto, že nebylo seřeno dotčených ustanovení (§ 4. popl. zák. a § 6., 13) a C) zák. ze dne 13. prosince 1862), placení poplatku kolkem nařizujících. Avšak, nemá-li výnos tento přijíti v odpor a pověsbnými zásadami a se zjevnou intencí zákona, nelze jinak než-li za to míti, že osvobození od placení úroků z prodlení v případech uvedených může vztahovati se pouze k době ode dne, kdy poplatek kolkem měl býti zapraven, až ke dni, kterého se jeví týž poplatek splatným, hledie k platelnému rozkazu, kterým byl ku zaplacení hotovými předepsán. Že by i pro tuto dobu pozdější neměl při neaplacení býti předepsán úrok z prodlení, nelze zákonem odůvodniti a to tím méně, poněvadž by se výhoda ta musila jeviti co zvláštní odměna za to, že kdo svým povinnostem v čas nedostál.

Že nelze žádati úroku z prodlení z poplatků proto, že teprv dodatečně konečnou platnou částkou se vyměti, jako na př. při smlouvách dodavatelch, jest samozřejmé. (Srv. rozh. m. l. ze dne 26. dubna 1864 č. 2819. — Pril. p. Krak. č. 15, str. 66.)

den, kterého platební rozkaz platně byl doručen a pak den, kterého poplatek byl zapraven.

Připadá-li poslední den platební lhůty na neděli neb svátek obecný, budiž zapravení považováno za včasné, bylo-li zapláceno všedního dne nejbližze příštího.

Den doručení platebního rozkazu budiž prokázán přijímacím listem a den placení budiž, neplatí-li poplatník přímo pokladně ku přijetí poukávané, výbrž zašle-li obnos poštou, neb platí-li prostřednictvím představeného neb magistrátu, v případech prvních doložen poštovní obálkou, je-li na ní zřejmě uaznačen den, kterého zásilka byla k dopravě odevzdána; pak-li ne, budiž den doručení potvrzen zřízencem poštovním. V případech posledních budiž v dopise, kterým se splacený obnos zašle, uveden den, kterého poplatník zaplatil a po případě, že by představený osobně splacenou částku odvedl, budiž jím potvrzen den, kdy strana zaplatila, na druhé straně dotyčeného listu přijímacího aneb na zvláštním seznamu, když by vybraných poplatků bylo mnoho.

Bylo-li zřejmé za to žádáno, aby platební rozkaz doručen byl určitému zástupci a byl-li pak později týmž zástupcem vrácen se žádostí, by poplatek vybrán byl přímo od poplatníka, budiž tomuto eventuální úrok z prodlení vyměřen tak, jako by jemu samému již prvotně platební rozkaz byl býval doručen.^{6) 7)}

⁶⁾ Nař. m. f. ze dne 3. února 1857 č. 38.376. (Příl. p. Hor. Rak. č. 4, str. 7.)

⁷⁾ Vypočítávání úroků z prodlení děje se tak, že nezapravený poplatek i s mimořádnou přírázkou množí se $1\frac{3}{10}$ násobným počtu dnů, za které se úrok vyhledává, a výsledek tento naznačující krejcarů dělí se 100. — By vypočítávání bylo zjednodušeno, mají nedoplatky povždy zaokrouhleny býti na celé zlaté, tak že ku krejcarům pod 50 vůbec se nepřihlíží a 50 krejcarů a více buďte čítány za jeden zlatý.

Dle tohoto vypočítá se na př. úrok z prodlení z 280 zl. 95 kr. za 1 měsíc 26 dnů následovně:

$$\begin{array}{r} 290 \times (56 \times 1\frac{3}{10}) 728 \\ \hline 2030 \\ 580 \\ \hline 2320 \end{array}$$

$$2112 \cdot 0 \text{ kr.} : 100 = 2 \text{ zl. } 11 \text{ kr.}$$

(Srov. Nař. m. f. ze dne 11. března 1892 č. 9338. — Věst. m. f. č. 17, str. 475.)

⁸⁾ Vyhotovení platebních rozkazů k rukám zástupců stran jest sice správné, poněvadž v zastupování sebou obsažena jest povin-

Při vybírání poplatku prostředky donucovacími budíž úrok z prodlení čítán až ke dni, kterého byl zřízení soudního poplatek odveden a při zabavení a prodeji věci zabavených až ke dni, kterého tržová cena u soudu byla složena.

Při konkursu budíž úrok z prodlení čítán až ke dni zaplacení.⁹⁾

Zvláštní ustanovení platí pro poplatky, které mají odváděti depositní úřady z podstaty pozůstalostních v jejich uschování jsoucích. Zde možno čítati úrok z prodlení pouze tehdy a pokud, když a pokud strana, již platební rozkaz byl doručen, neučinila patřičných kroků, by poplatek ten byl zapraven z této podstaty pozůstalostní. Překročil-li zde strana zákonnou lhůtu platební, budíž úroky z prodlení žádány až ke dni, kterého byla k soudu podána žádost, by ku zapravení byly vydány prostředky platební z podstaty depositní. V případech, kde úřad depositní neodvede poplatek pokladně finanční přímo, nýbrž kde soudem vydají se prostředky platební straně, náleží pak na této zapraviti do 8 dnů, jinak budíž predepsán úrok z prodlení počínajíc osmým

noš přijímatí vyřízení soudní i mimosoudní. Nemlůl-li zástupce přijati rozkaz platební, necht' jej ihned po jeho obdržení vrátí úřadu, ze kterého platební rozkaz vyšel, se žádost, aby doručen byl tomu, jenž přímo jest povinen platiti, jinak jest zodpověden z následků tohoto opomenutí. — Vyjma případy, ve kterých ukládá zákon komu povinnost, platiti poplatek v záležitostech osob cizích (v. § 153.), není zástupce povinen za klienta svého poplatek uhrazovati. (Šrov. nař. m. f. ze dne 21. ledna 1861 č. 72.283. — Příl. p. Lvov č. 7, str. 27; p. Krak. č. 7, str. 18.)

⁹⁾ Nařízením min. fn. ze dne 9. února 1857 č. 41.481. (Věst. m. f. č. 8, str. 40) bylo vysloveno, že při poplatcích, které dlužno uhraditi z podstaty konkursní, mají požadovány býti pouze úroky z prodlení, na které měl práv nárok již při vyhlášení konkursu. Pak-li by však konkurs opět byl zrušen v dorozumění věřitelů, že má úrok ten býti dále čítán, jako by konkurs nebyl býval vůbec vyhlášen. — Dalším rozhodnutím téhož min. ze dne 10. prosince 1867 č. 46.271 (Příl. p. Dol. Rak. č. 7, str. 16; p. Štyr. č. 27, str. 67; p. Kor. č. 12, str. 35; p. Příl. č. 3, str. 8; p. Buk. č. 32, str. 138; p. Dalm. č. 33, str. 161 veskrze z r. 1868) bylo vysloveno, že právě vyslovená výhoda nemá se vztahovati na poplatky, které dlužno uhraditi z podstaty narovnael.

Pro výmínečné toto ustanovení poskytující výhod podstatě konkursní nelze naléztí podstatných důvodů ani v zákoně ani v žádoucí snad slušnosti finanční; a také již nařízením m. f. ze dne 31. července 1869 č. 18.519 (Věst. m. f. č. 32, str. 191) bylo ustanoveno, že vzhledem k ustanovení § 17. konkursního řádu ze dne 25. prosince 1868 (ř. z. čís. 1 z r. 1869) sluší vybírati úrok z prodlení dle všeobecných pravidel až do dne zaplacení.

dnem po vydání deposita až do dne zaplacení. Den, kterého byly prostředky vydány straně, prokázáž tato potvrzením úřadu depositního.¹⁰⁾

3. Podá-li se rekurs neb žádost za lhůty ku placení aneb zastaví-li se úřadně vybírání splatného poplatku prostředky donucovacími, nepřeruší se tím běh úroků z prodlení a neposkytuje se tím nijaký nárok na jich slevení či prominutí.

Úrok z prodlení *může* z příčin zvlášť závažných býti prominut úřady správními na dobu, na kterou lze jim platební lhůty povolití, což však musí zřejmě býti uvedeno ve vyřízení daném na žádost za lhůty.

Při placení budíž ve smyslu § 1416. v. z. o. dříve uhrazen úrok z prodlení a pak teprve poplatek.¹¹⁾

4. Odepíše-li se částečně neb zcela poplatek předepsaný z příčiny rekursu, buďtož také zaplacené snad již úroky z prodlení částečně neb zcela vráceny a mimo to buďtož poplatníkovi nahrazeny 6% a ode dne platnosti zákona ze dne 23. ledna 1892 (ř. z. č. 26) — 5% úroky ze sumy vrácené od toho dne, kdy tato suma byla splacena.¹²⁾

Neopírá-li se částečně neb úplně zrušení předepsaného poplatku výhradně o rekurs, nýbrž o doklady dodatečně stranou předložené aneb o skutečné momenty nové, vyměřovacímu úřadu dříve neznámé, na jejichž základě pak jest lze pronéstí rozhodnutí ve prospěch poplatníkův, nenahrazuje orár úroku ušlého, poněvadž mylný předpis není odůvodněn mylným vykládáním zákona se strany úřadu poplatky vyměřujícího, nýbrž pouze věcnými okolnostmi, které uvéstí poplatník dříve byl opomenul. Že k tomu zavdal přičinný rekurs podaný, nijak nerozhoduje.

Při poplatcích, které mají býti zapraveny teprve v době pozdější aneb teprve, když ta která nejistá událost nastala, nemůže

¹⁰⁾ Srv. nař. m. f. ze dne 9. února 1857 č. 41.481 (Věst. m. f. č. 8, str. 40); pak rozh. m. f. ze dne 4. listopadu 1856 čís. 35.945 (Příl. p. Rak. čís. 27, strana 67).

¹¹⁾ Rozh. m. f. ze dne 24. října 1865 č. 43.269. (Příl. p. Dol. Rak. č. 14, str. 31 z r. 1866; p. Hor. Rak. č. 8, str. 40 z r. 1866; p. Štyr. čís. 10, str. 40 z r. 1866; p. Kraj. č. 8, str. 40 z r. 1866; p. Hal. č. 36, str. 205.) — Rozh. m. f. ze dne 17. května 1894 č. 52.093. — (Příl. k věst. m. f. č. 5, str. 25.)

¹²⁾ Zák. ze dne 9. března 1876 § 28. (ř. z. č. 27).

před uplynutím doby řečené aneb, dokud zmíněná událost nenastala, o úrocích z prodlení býti ani řeči, necht' pak může vyměření poplatku ihned býti předsevzato čili nie.¹³⁾

Solidární povinnost ku zaplacení poplatku nezahrnuje v sobě sebou povinnosti ku zaplacení úroků z prodlení spolupovinnému předepsaných. Úrok z prodlení má totiž pro každého spolupovinného býti vypočten hledie k době, kdy kterému platební rozkaz byl doručen. Zmocnitel a právní nástupce zodpovídajeť ovšem překročení lhůty se strany zmocněného, pokud se týče osoby, jejíž práva byla zastoupena.¹⁴⁾

Co do promlčení platí pro úrok z prodlení totéž, jako pro poplatek samý.^{15) *) 16)}

§ 166.

Vymáhání poplatků nezaplacených.

Pro zaplacení poplatků jsou doby zákonem určité naznačeny a kdyby v dobách těch zapláceno nebylo, aniž by pro zaplacení bylo vymoženo prodloužení zákonných lhůt, může vymáhati úřad finanční nezaplacený poplatek způsobem exekuce, jaký pro vymáhání zadrželých daní zeměpanských jest předepsán, a poplatník jest zavázán mimo poplatek a úrok z prodlení zaplatiti i útraty s vymáháním spojené.

¹³⁾ Nauč. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 §§ 32., 58. a 59.

¹⁴⁾ Nař. m. f. ze dne 26. května 1856 č. 17.221, odst. 3. (Věst. m. f. č. 6. str. 151.)

¹⁵⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 19. června 1874 č. 14.624. (Přil. p. Mor. č. 12, str. 49; p. Korut. č. 15, str. 37; p. Přim. č. 27, str. 160; p. Tyr. č. 6, str. 40; p. Buk. č. 20, str. 90; Dahn. č. 29, str. 82.)

^{*)} Srv. Espig: Die executive Büschreibung ausländiger Stempel- und anderer Gebühren. (Oesterr. Zeitsch. f. d. innere Verw. ro. 11. (1857 č. 25).

¹⁶⁾ By na druhé straně byly odvarovány přeplatky aneb i opětno placení, bylo finančním úřadům dáno nařízení min. fn. ze dne 1. června 1894 č. 26.714 (Přil. k věst. m. f. č. 7, str. 35; přil. p. Kraj. č. 12, str. 45), které má oděmili otázky ve směru tomto před tím doslí časté a pro poplatnictvo neméně nepřijemné. Žádoueno by bylo, kdyby sebou bylo vysloveno, že nešetření chvalných ustanovení těchto se strany jednotlivců též má míti v zápětí jakýs trest pro ty, jejichž zaviněním či nešetřením předpisů platných poškozují se zájmy poplatnictva.

Obyčejné řízení soudní nemá místa ani co do otázky, zda-li poplatek (daň z tržby cenných papírů) vůbec má býti placen, ani co do jeho výměry.^{1) 2)}

By zapravení zadrželých poplatků v případech vedení práva na nemovitosti co možná bylo zabezpečeno, bylo soudům nařízeno, aby o každém povolení exekuční dražby nemovitosti (pozemků neb stavení) vyrozuměly berní úřad, v jehož obvodu nemovitost se nachází, aby po případě u soudu v náležitě době přihlášenými byli mohli požadavek poplatkový, kterémuž přísluší privilegované právo zástavní.³⁾

Za týmž účelem bylo dále nařízeno, aby c. k. okresní soudy úředním berním sdělovaly úřední list zemských novin.⁴⁾

V zájmech eráru jest nařízeno úředním, jichž se dotýče, by bedlivě přihlížely k dobám splatnosti předepsaných poplatků procentových a, by ve všech případech, kde poplatníkovi se zaplacením bylo posečkáno, aneb kde nejdéle do 3 měsíců po době splatnosti nebylo zapláceno, učiněno bylo v přičině zjištění potřebné opatření.

Při nemovitostech aneb při knihovních pohledávkách za poplatek zavázaných, na které vede se již soudní exekuce pro pohledávky soukromé, nebudíž vůbec čekáno, a poplatek budíž ihned pojištěn, jakmile byl předepsán.

Povinnosti této má býti přísně seřeno též proto, že pouze touto cestou lze zachrániti přední právo eráru pro poplatek, poněvadž lze přerušiti lhůtu promlčecí pouze použitím zákonných prostředků donucovacích, totiž použitím dotyčeného zástavního

¹⁾ Popl. zák. §§ 6., 7. a 60., posl. al. — Zák. ze dne 18. září 1892 § 28. (č. z. č. 172).

²⁾ Se vsi obezřetostí má býti uváženo, od které osoby má býti poplatek požadován v první řadě, a za pravidlo má platiti, že sluší vymáhati poplatek dříve od stran poplatných a pak teprve od jiných osob za týž poplatek zavázaných. (Srv. rozh. m. f. ze dne 24. června 1879 čís. 17,673, odst. 5. — Příl. p. Hor. Rak. č. 1, str. 3 z r. 1880; p. Kor. č. 2, str. 13 z r. 1880; p. Slez. č. 6; p. Tyr. č. 4, str. 11.)

³⁾ Nař. m. spr. ze dne 7. prosince 1866 (č. z. č. 155) a ze dne 11. května 1868 (č. z. č. 40).

⁴⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 8. prosince 1866 čís. 53,404. (Příl. p. Čechy č. 1, str. 1 z r. 1867; p. Štyr. č. 2, str. 8 z r. 1867; p. Kráj. čís. 2, str. 4 z r. 1867; p. Přím. č. 1, str. 4 z r. 1867; p. Tyr. č. 12, str. 19.)

práva k věci nemovité a nikoliv jinou exekucí (na př. exekucí mobiliární) pro podobný poplatek vedenou.

Úředníci, již nedobytnost poplatku zavínili tím, že v čas nezařídili, čehož ku pojištění poplatku jest potřeba, mají býti právi ze škody eráru způsobené a to tím více, když úřady vyměřovací dle nař. mín. spr. a fin. ze dne 13. září 1868 (č. z. č. 130) co do pojištění poplatku nejsou více vázány svolením představeného úřadu finančního, čímž též veskera výmluva pro opoždění odpadá.⁵⁾

Velmi důležitým pro erár jest nabytí práva podzástavního neb záznamu takového práva pro nezaplacený poplatek ze vkladů věcných práv do knih veřejných, pouévadž možným výmazem práva, jehož se dotýče, zmizí sebou předmět věcného závazku.⁶⁾

V případech konkursu budíž poplatky klasifikovány, jak jiné daně zeměpanské.⁷⁾

Jde-li o uskutečnění závazku osoby v konkurs upadnuvší za poplatek, kterého od osoby poplatně vydobyti nelze, budíž rozeznáváno, zda-li závazek ten byl přiveden k platnosti před prohlášením neb po prohlášení konkursu. V případech těchto budíž pohledávka poplatku požadována co dluh či povinnost podstaty ve smyslu § 29. odst. 1. lit. c) konk. řádu, kdežto v případech prvých budíž podle § 43. odst. 4. a § 45. téhož řádu přihlášen poplatek co pohledávka konkursní v I. po případě ve III. třídě. Rozumí se však samo sebou, že zákonné právo zástavní jednotlivým požadavkům příslušící limito nijak není omezeno (v. § 161.).⁸⁾

⁵⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 6. března 1878 č. 1709. (Pril. p. Kraj. čís. 4, str. 14); — dto ze dne 8. ledna 1879 č. 352 (Pril. p. Štyr. č. 1, str. 3; p. Kor. č. 4, str. 23; p. Kraj. č. 3, str. 15; p. Buk. čís. 9, str. 45; p. Dalm. čís. 7, str. 29); — výn. fin. řed. zem. p. Štyr. ze dne 8. října 1868 č. 10.473 (Pril. p. Štyr. čís. 27, str. 63); dto p. Čechy ze dne 20. března 1869 čís. 6307 (Pril. p. Čechy č. 4, str. 13). — Výn. fin. řed. p. Korut. ze dne 22. června 1879 č. 5698 (Pril. p. Korut. č. 12, str. 61).

⁶⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 18. března 1857 č. 51.103 (Pril. p. Tyr. čís. 9, str. 11; p. Hal. č. 12, str. 48; p. Dalm. č. 7, str. 76).

⁷⁾ Popl. zák. § 8.

Dotyčná ustanovení jsou obsažena v §§ 29., 31., 43., 45. a 48. konk. řádu ze dne 25. prosince 1868 (č. z. č. 1 z r. 1869).

⁸⁾ Rozh. m. f. ze dne 14. července 1873 č. 14.686 (Pril. p. Dol. Rak. č. 5, str. 13; p. Solnohr. č. 4, str. 21; p. Mor. č. 2, str. 6 z r. 1874; p. Dalm.

Přihlášení poplatků (jak řádných, tak i zvýšených) má se díti z pravidla e. k. prokuraturou finanční a pouze v případech zvláště nutných lze úředním finančním, jichž se dotýče, v řízení narovnaeím pohledávky přihlásiti přímo, o čemž má býti současně učiněno oznámení příslušné e. k. prokuratuře finanční.⁹⁾

O úplném neb částečném¹⁰⁾ zapravení, o odepsání neb snížení poplatku exekucí vymáhaného budiž bezprostředně učiněno oznámení tomu, jemuž

č. 33, str. 97 z r. 1874); — dto ze dne 18. dubna 1877 č. 5908 (Věst. vídeňsk. magistr. z r. 1877 str. 110; příl. p. Čechy č. 5, str. 18; p. Mor. č. 6, str. 19; p. Slez. č. 10; p. Hor. Rak. č. 6, str. 25; p. Kor. č. 6, str. 16; p. Kraj. čís. 3, str. 14; p. Příh. č. 8, str. 30; p. Buk. č. 6, str. 25). — Srv. též: Jur. Bl. I. r. 1872 č. 44, str. 577; V. r. 1876 č. 29, str. 365; VI. r. 1877 č. 12, str. 151; IX. r. 1880 č. 50, str. 604.

⁹⁾ Za touto příčinou mají úřady finanční zaslati e. k. prokuratuře finanční náležitě vyhotovené výkazy in triplo nejméně 14 dní před uplynutím doby přihlašovací, poněvadž nemá zde místa uvedení v předešlý stav pro uplynulou lhůtu. Ve výkazech zmíněných budiž přesně uvedeno, které z poplatků vykázaných jsou poplatky z převodů a které nemovitosti jsou podle zákona pro ně zavázány, a kdyby již provedena byla intabulace pro poplatek, který přihlášen býti má, budiž to oznámeno připojením certifikátu prenotačního neb intabulačního. Taktéž sluší vypočísti úroky z prodlení až do dne prohlášení konkursu, které sebou budiž pak uvedeny ve výkazu vedle poplatků nezaplacených. (Srov. nař. m. l. ze dne 9. srpna 1860 č. 26.435. — Věst. m. l. č. 46, str. 313. — dto ze dne 22. prosince 1866 č. 55.365. Příl. p. Dol. Rak. č. 3, str. 9 z r. 1867; p. Hor. Rak. č. 8, str. 38 z r. 1867; p. Kor. č. 8, str. 30 z r. 1867. — dto ze dne 3. listopadu 1867 č. 41.978. Příl. p. Hal. č. 34, str. 181; p. Dalm. č. 16, str. 71 z r. 1868. — Rozh. m. l. ze dne 27. prosince 1872 č. 32.846. Příl. p. Příh. č. 1, str. 3 z r. 1874; p. Kraj. č. 2, str. 9 z r. 1873; p. Dalm. č. 8, str. 21 z r. 1873. — dto ze dne 18. dubna 1877 č. 5908. Příl. p. Čechy č. 5, str. 18; p. Mor. č. 6, str. 19; p. Slez. č. 10; p. Hor. Rak. č. 6, str. 25; p. Kor. č. 6, str. 16; p. Kraj. č. 3, str. 14; p. Příh. č. 8, str. 30; p. Buk. č. 6, str. 25. Věst. vídeň. magistr. str. 110 z r. 1867. — Vým. zem. říd. fin. p. Štyr. ze dne 31. srpna 1865 čís. 8867. Příl. p. Štyr. č. 35, str. 128. — dto ze dne 9. října 1868 č. 10.474. Příl. p. Štyr. č. 27, str. 65. — Vým. fin. říd. zem. p. Hal. ze dne 19. srpna 1864 č. 23.149. Příl. p. Hal. č. 33, str. 177.)

¹⁰⁾ Každá splátka, byť by i ku placení ve lhůtách žádné nebylo dáno povolání, budiž bez námítky přijata a řádně kvitována, což ovšem nijak nevadí cestou exekuce vymáhání nezaplacený ještě zbytek. (Srov. rozh. m. l. ze dne 3. července 1856 č. 22.877. Příl. p. Štyr. čís. 24, str. 112. — Prohl. zem. říd. fin. v Krakově ze dne 24. dubna 1862 č. 5461. Příl. p. Krak. č. 10, str. 40.)

Vybírání exekvovaných poplatků exekventy není dovoleno. (Nař. m. l. ze dne 23. září 1871 č. 23.599. Nař. m. spr. ze dne 5. září 1871 č. 9768. Příl. p. Čechy č. 18, str. 63.)

provedení exekuce bylo uloženo a sebou buďž straně při částečném zaplacení neb odepsání sděleno, že upustí se od exekuce roční, jakmile bude zapraven zbytek poplatku i s úrokem z prodlení a útratami¹⁾ soudem přírkuutými.¹²⁾

§ 167.

Stížnosti na platební rozkazy.

Z platebných rozkazů lze se pravidelně odvolati ve 30denní lhůtě zákonem ze dne 19. března 1876 (ř. z. č. 28) stanoveně.¹⁾ Tato lhůta běží ode dne po doručení platebního rozkazu nejbliže příštího a připadl-li by poslední den lhůty na neděli neb obecný svátek, končí se teprve všedním dnem nejbliže příštím. Běh lhůty přerušuje žádost strany za prodloužení lhůty a pak žádost strany za sdělení základů, na kterých poplatek byl vyměřen a lhůta přerušovaná počne opět dále jíti dnem po doručení vyřízení zmíněných žádostí nejbliže příštím. Dny dopravy poštovní nemají býti do lhůty čítány, když dotyčný spis odevzdán byl poště na příjmací potvrzení (recepis a pod.)²⁾

¹⁾ Útraty exekuční lze likvidovati pravidelně pouze potud, pokud jde o kroky předsevzaté dříve, než-li poplatek byl zapraven. Jmenovitě nemají se vztahovati k nákladu spojenému s vymazáním zastavního práva, pro poplatek do knih veřejných vloženého, proto, že herní úřady jsou povinny postarati se z povinnosti úřední o to, by podobná vymazání byla provedena. (Naf. m. f. ze dne 13. prosince 1850, ř. z. č. 256. -- Srov. též výn. fin. říd. p. Kor. ze dne 23. září 1879 č. 10.286. -- Příl. p. č. 17, str. 96.) V. 162 § 156., odst. 5.

V průměrně ubrazení a účtování výloh těchto srov. naf. m. f. ze dne 10. července 1879 č. 6866. (Příl. p. Hor. Rak. č. 4, str. 16; p. Kor. č. 13, str. 67; p. Příl. č. 12, str. 49; p. Dalm. č. 17, str. 62.)

²⁾ Srov. výn. zem. říd. fin. p. Čechy ze dne 4. listopadu 1868 č. 38.733 a ze dne 7. dubna 1871 č. 12.051. (Příl. p. Čechy č. 18, str. 78 z r. 1868 a č. 8, str. 22 z r. 1871.)

¹⁾ Odvolání z platebního rozkazu v cestě administrativní nemá místa pouze tenkrát, když by vydán byl dotyčný rozkaz platební z nařízení ministeria financí, což má pak v platebním rozkaze zřejmá býti uvedeno. -- Jinak se má ovšem věc, když ministerium financí nařídí, by úřadem podřízeným předepsán byl poplatek posud nevyměřený a když zřejmě uvede se průběh instanční co volný. (Srv. rozh. m. f. ze dne 4. února 1880 č. 36.813. -- Příl. p. Mor. č. 3, str. 11; p. Hor. Rak. č. 3, str. 14; p. Krnj. č. 3, str. 8; p. Kor. č. 4, str. 25; p. Příl. č. 12, str. 107; p. Tyr. č. 2, str. 3.)

²⁾ Zák. ze dne 19. března 1876 § 2. (ř. z. č. 28). -- Rozh. m. f. ze dne 3. dubna 1880 č. 33.979. (Příl. p. Mor. č. 3, str. 12; p. Příl. č. 11, str. 108; p. Kor. č. 5, str. 35.)

Při do datečném vyměření poplatku, jakým opravuje se předpis, jenž po prošlé lhůtě rekursní nabyt již moci právní, přísluší straně právní prostředek stížnosti proti celému, ač z rozličných vyměření pocházejícímu poplatku, poněvadž dobatečným opravěním poplatku má místo obnovení předepsání celého.³⁾

Ohlášením rekursu, necht se stalo způsobem podání aneb způsobem telegramu, budiž naloženo jak s rekusem samým, poněvadž zákon žádného nečinní rozdíl mezi ohlášením a proveděním prostředku právního. — Naproti tomu má býti zamítnuto provedění ohlášeného rekursu po uplynutí rekursní lhůty podané, ač nebylo-li povoleno prodloužení lhůty této.⁴⁾

V platebním rozkaze musí býti uvedena lhůta, ve které a též sebou zřejmě naznačen úřad, při kterém stížnost instanční podána býti může. Nestalo-li se tak, má místa pouze lhůta v násl. § 168. naznačená, leda že by dobatečně tak se stalo, že by totiž pozdějším vyřizením úřadním straně sdělena byla lhůta, ve které, neb úřad, u kterého lze podati instanční odvolání stížnosti a pod., kde pak běží naznačená 30denní lhůta rekursní po doručení tohoto dobatečného vyřizení úřadního.⁵⁾

Prominutí překročení lhůty rekursní jest vyhrazeno ministeriu financí, kteréž může k tomu svoliti a též svoluje, když platební rozkaz neb rozhodnutí, jež nabylo moci práva a o něž jde, jeví se býti zřejmým porušením práva.⁶⁾

Pro další odvolání z rozhodnutí úřadů finančních platí též lhůta, jako pro stížnosti na platební rozkazy. Poslední instancí, již jest v cestě administrativní rozhodovati, jest při poplatech ministerium financí.

Z rozhodnutí ministeria financí lze si stěžovati ku správním soudům.

³⁾ Rozh. m. f. ze dne 18. září 1878 č. 16.055. (Přil. p. Mor. Rak. č. 2, str. 7 z r. 1879; p. Kor. č. 1, str. 5 z r. 1879; p. Přim. č. 16, str. 67; p. Buk. č. 3, str. 11 z r. 1879; p. Mor. č. 3, str. 11 z r. 1880.)

⁴⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 22. dubna 1877 čís. 9060. (Přil. p. Mor. Rak. č. 9, str. 39; p. Kor. č. 6, str. 13; p. Mor. č. 14, str. 53; p. Slez. č. 6, str. 13; p. Buk. č. 6, str. 23.)

⁵⁾ Zák. ze dne 19. března 1876 § 2., odst. 1. (č. z. č. 28.)

⁶⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 5. února 1878 č. 2920. (Přil. p. Mor. čís. 10, str. 39; p. Štyr. č. 3, str. 13; p. Kor. č. 12, str. 57; p. Buk. č. 2, str. 5.)

Podané odvolání neb podaná stížnost nijak nezastavuje dobývání poplatku.⁷⁾

Žádosti za zákonné slevení poplatku procentového vzhledem ku předejší zmíně v držbě nejsou vázány na lhůtu zákonem ze dne 19. března 1876 (ř. z. č. 28) stanovenou bez rozdílu, zda-li knihovní pořádek byl proveden před nebo po vyměření poplatku, čili před nebo po doručení platebního rozkazu a zda-li poplatník byl s to, aby provedl svůj právní nárok rekurssem čili nie.

Zde má platnost lhůta 3 let, jako stanoveno jest pro žádosti za vrácení poplatku bezdůvodně zapraveného.

Na zamítnutí žádosti za slevení poplatku lze sobě stěžovati pouze ve lhůtě obyčejné (30 dnů).⁸⁾

§ 168.

Lhůta pro podání žádosti za vrácení poplatku bezdůvodně zapraveného.

Zaplatil-li kdo za přímou omylu neb nedopatření v počtech více, než předepsáno jest, tím způsobem, že bylo upotřebeno kolků vyššího než-li dle škály vyměřeného, nebo že byl přímo zapraven poplatek vyšší než-li zákonem předepsáno, může do 3 let po zaplacení žádati, by mu bylo vráceno, co bezdůvodně zapravil.¹⁾

Mezi nejdůležitější případy sem spadající sluší raditi právní jednání pod výminkou odkládací uzavřená, která jsou předmětem

⁷⁾ Popl. zák. § 78. — Zák. ze dne 22. října 1875 §§ 1., 2. (ř. z. č. 36 z r. 1876).

⁸⁾ Rozh. min. fin. ze dne 19. dubna 1885 č. 12.191 (Prfl. p. Hor. Rak. č. 12, str. 63; p. Štyr. č. 3, str. 7; p. Tyr. č. 9, str. 22; p. Čechy č. 7, str. 32; p. Slez. č. 7, str. 17; p. Hal. č. 28, str. 107); dle ze dne 18. dubna 1886 čís. 5381 (Prfl. p. Hal. č. 15, str. 59); dle ze dne 15. dubna 1893 č. 44.733 (Prfl. d. Dol. Rak. č. 7, str. 13; p. Hor. Rak. č. 6, str. 40; p. Štyr. č. 6, str. 38; p. Kor. č. 5, str. 25; p. Kraj. č. 8, str. 35; p. Přím. čís. 9, str. 51; p. Tyr. čís. 4, str. 29; p. Čechy č. 30, str. 26; p. Mor. č. 15, str. 69; p. Slez. čís. 3, str. 14; p. Hal. č. 16, str. 130; p. Buk. č. 5, str. 22).

⁹⁾ V Čechách bylo nařízeno, že vyznamenání o rozhodnutích, kterými se na poplatcích co odepiše neb vračí, nemají býti vyhotovovány berními úřady, nýbrž řídicími úřady finančními, a doručovány přímo straně poštou neb úřadem obecním. (Výn. fin. řed. zem. p. Čechy ze dne 11. května 1868 čís. 929 P. P. a ze dne 22. června 1876 č. 26.074. — Prfl. p. Čechy č. 13, str. 62 z r. 1876.)

¹⁾ Popl. zák. § 77.

poplatku procentového a za něž poplatek byl zapraven, na př. smlouby, když se sňatku sešlo,²⁾ při půjčkách hledaných při spořitelních, sirotčích pokladních, úvěrních ústavech a pod., když sešlo s půjčky³⁾ a pod., a dále sem spadají dosli časté případy upotřebením kolku na listině a spisu od poplatku vůbec neb pod výminkou osvobozeného⁴⁾ atd.

Po uplynutí zmíněné lhůty tři let pomine právní nárok poplatníka na vrácení poplatku bezdůvodně zapraveného a jest pak ponecháno ministeriu financí, zda-li cestou milosti z příčin zvlášť závažných svolí k úplnému neb částečnému vrácení poplatku bezdůvodně zapraveného.⁵⁾

Vyskytuje se zde otázka, zda-li vyslovená lhůta tři let má míti platnost pouze v případech, když jde o poplatek, který vyšší částkou byl předepsán, než-li zákonem jest odůvodněno, či také v případech, když podle zákona poplatek vůbec ani neměl býti předepsán.

Zákon mluví ovšem pouze o zaplacení a navrácení poplatku vyššího, než-li zákonem jest předepsán; avšak pouze proto, že zákon neustanovuje zřejmě a zvláště též lhůty, či doby, ve které pomine nárok poplatníka na vrácení poplatku, který podle zákona neměl ani vůbec býti předepsán, není lze dovozovati, že by dle povšechného tenoru zákona, který má přece povždy na zřeteli případy obyčejné, jiná nepřiznivější, nebo snad i žádná lhůta neměla míti platnost. Nijak nelze předpokládati, že by hůře mělo býti naloženo s poplatníky, kterým bez veškerého právního důvodu a pouze omylem poplatek vůbec byl předepsán, než-li s jinými, při kterých jeví se předepsání poplatku omylem pouze z části. Sluší tedy za to míti, že i tehda, když celý poplatek omylem byl předepsán a sebou zaplacen, lze před uplynutím naznačené lhůty 3 let žádati za navrácení celého poplatku omylem předepsaného a zaplaceného.⁶⁾

²⁾ Nař. m. f. ze dne 11. července 1854 č. 28.235. (Věst. m. f. č. 55, str. 414.)

³⁾ Nař. m. f. ze dne 25. července 1861 č. 27.702. (Věst. m. f. č. 34, str. 184.)

⁴⁾ Srv. výn. zem. řed. fin. p. Štyr. ze dne 16. listopadu 1854 čís. 20.981. (Pril. p. Štyr. č. 41, str. 185.)

⁵⁾ Srov. rozl. m. f. ze dne 14. července 1864 č. 24.063. (Pril. p. Hal. č. 46, str. 208); dto ze dne 22. října 1873 č. 25.082. (Pril. p. Mor. č. 13, str. 46; p. Buk. č. 6, str. 21 z r. 1874; p. Dalm. č. 8, str. 24 z r. 1874.)

⁶⁾ Tyž náhled byl též správním soudem vysloven. (Srov. nál. ze dne 8. července 1884 č. 1497. Budw. VIII. 2109.) S opačným náhledem setká-

Uvedená lhůta tři let jest lhůtou propadnou a za terminus a quo platí den, kterého bylo placeno, a pak-li bylo placeno ve splátkách buďsi zákonných (jako při ekvivalentu poplatkovém) buďsi administrativními úřady povolených, běží pro každou splátku lhůta zvláštní.

§ 169.

Promlčení.

a) Promlčení poplatků.

Prvotní ustanovení poplatkového zákona (§ 9. popl. zák.), že poplatky se nepromlčují, bylo zrušeno zákonem ze dne 18. března r. 1878 (ř. z. č. 31.), dle kterého platí ve směru tomto následující:

1. Promlčení práva vyměřovacího.

a) Právo státu, vyměřiti poplatků, promlčuje se v 5 letech. Promlčení samo počíná se, když dojde rok správní, v němž poplatník dosti učinil povinnosti své, v němž totiž učinil povinné oznámení, aneb není-li poplatník povinen tak učiniti, když dojde rok správní, v němž vzešel poplatek povinný.

Nebyl-li by vyměřen poplatek povinný aneb nebyl-li poplatek bez úředního vyměření splatný zcela neb částečně zapraven z té příčiny, že poplatník nedostal své povinnosti, učinili uložené mu oznámení, jde naznačená lhůta promlčecí teprv od projiti toho roku, ve kterém úřad byl s to, aby poplatek vyměřil neb předepsal.

Při listinách, spisech neb jiných pomůckách poplatných avšak bez zapravení poplatku sdělaných počíná se uvedená lhůta promlčecí teprv od projiti roku správního, v němž takový spis byl finančnímu úřadu u vědomost uveden nebo v němž ho bylo úředně užito.

Minula-li však, než úřad byl s to, aby vyměřil neb předepsal poplatek, doba 30 let od projiti roku správního, v němž vzešel poplatek povinný, nemůže již býti užito práva vyměřovacího, leč že by se užilo úředně spisu poplatku podrobeného, ve kterémž

váme se v rozh. m. f. ze dne 24. září 1857 č. 30.890. (Phil. p. Čechy čís. 15, str. 49.)

případě budíž vyměřen poplatek, který měl býti zapraven toho času, kdy listina byla sdělána.

b) Právo vyměřovali, oě z příčiny nepravého vyměření poplatku bylo málo předepsáno, promlčuje se ve 3 letech od projití roku správního, ve kterémž měl býti zapraven poplatek původně vyměřený.¹⁾

Promlčení toto se přerušuje, když za příčinou vyměření poplatku se předsevzme jednání úřední a poplatníkovi oznámí sebou s účelem, za jakým se jednání před se bere.²⁾ Od projití roku správního, ve kterémž bylo konáno poslední úřední jednání toho způsobu, počíná se nová doba promlčecí.³⁾

2. Promlčení práva vymáhati poplatky splatné.

Právo státu vymáhati poplatky splatné promlčuje se v 6 letech od projití roku správního, ve kterém měla býti dávka zapravena.

Promlčení poplatků splatných přerušuje se dodáním vyzvání poplatníka, by zaplatil, zavedením exekuce neb povolením lhůt ku placení.

Od projití roku správního, ve kterém přerušení uvedené se stalo, počíná se nová lhůta promlčecí.

Jsou-li splatné poplatky pojištěny ručení zástavou, plati, co ustanoveno jest v § 1483. v. z. o., a jsou-li pojištěny zápisem do knih, neb zaznamenáním v úředě depositním, nemůže do 30 let od tohoto zápisu neb zaznamenání proti dobývání práva býti namítáno, že mezi tím poplatek se promlčel.⁴⁾

Promlčení předního práva v. §§ 156., 166.

b) Promlčení pokut či trestů.

Pro veskery škodně následky, pokuty a tresty ustanovené na přestupky, pak na zkrácení dýchodků v příčině kolků a poplatků přímo splatných jest vyslovena doba promlčecí 5 let.⁵⁾

¹⁾ Sem spadá též právo opravití poplatek z pozůstalosti, který se zapravuje kolkem na protokol projednávacím. (Srov. rozl. m. f. ze dne 11. září 1886 č. 18.794. — Pčil. p. Kor. č. 6, str. 21; p. Kraj. č. 4, str. 14; p. Hul. č. 22, str. 115; p. Tyr. č. 2, str. 6.)

²⁾ Rozl. m. f. ze dne 8. února 1894 č. 51.827, (Pčil. k věst. m. f. č. 1, str. 4; pčil. p. Slez. č. 3, str. 8.) — Nál. spr. s. ze dne 25. listopadu 1893 č. 3963. (Budw. XVII. 7542)

³⁾ Zák. ze dne 18. března 1878 §§ 1.—4. (t. z. č. 31).

⁴⁾ Tamtéž §§ 5.—7.

⁵⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 14. (t. z. č. 89).

V příčině promlčení daně z tržby cenných papírů, jakož i trestů na nešetření ustanovení o dani této vsazených, mají platnosti tytéž zásady, jaké pro poplatky právě byly uvedeny.⁶⁾

O přestoupení zákona.

I. O následcích přestoupení zákona poplatkového.

§ 170.

V ř b e e.

Škodlivé následky přestoupení ustanovení poplatkových obmezují se dle nyníjšího poplatkového zákona veskrz pouze na pokuty neb tresty peněžité, po případě a výjimečně na vězení. Ustanovení, že by pro ten neb onen přestupek poplatkový měla ta která listina pozbyti moci průvodní neb že by vůbec neměla míti platnosti — jak v dobách dřívějších dosti často nalézáme — není nyníjšímu zákonodárství známo.

Jedinou výjimku tvoří úpisy čili reversy nebo jakékoli jiné listiny sdělané k tomu konci, aby v jednání obě strany zavazující ke zkrácení vycházejícího z něho poplatku ujednala se s jedné nebo s druhé strany cena neb konání vyšší, nežli jest cena neb konání, jaké bylo vysloveno v listině o jednání tomto sdělané a při vyměřování poplatku za základ položené.

Takovéto úpisy, reversy či listiny, jejichžto meritorní obsah výhradně čelí ku zkrácení eráru, mají býti ničím a nemají míti žádného právního účinku.

Mimo to má v těchto případech býti dále jednáno dle ustanovení o přestupech poplatkových stíhaných dle řízení trestního.^{7) 2)}

Nešetření ustanovení poplatkového zákona může míti svou příčinu jednak v pouhém nedopatření, v mylném výkladu zákona

⁶⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 29. (č. z. č. 172).

⁷⁾ Popl. zák. § 86.

²⁾ Ustanovení poplatkového zákona, že ku poplatným ale bez poplatku (kolku) úřadu odevzdaným podáním v záležitostech mimosoudních z pravidla žádné nemá předsevzato býti řízení úřední, nýbrž že taková podání jednoduše ke spisům mají býti uložena, nejví se býti trestem v právním slova smyslu (v. násl. § 171. odst. 3. lit. d).